

[Holmberg.]

været rart at drøfte med den højtærede minister, om problemstillingen virkelig var den, at et fremtrædende medlem af udvalget — da spørgsmålet blev rejst i det trafikøkonomiske udvalg — så vidt jeg er orienteret, nægtede at medvirke til undersøgelsen. Altså: tanken er rejst, og et medlem nægter at medvirke. Det er efter min mening forkert. Når ministeren så brugte den udtryksmåde, som han også brugte i aftes, at han mente, det var en tåbelig idé, ja, så er det muligvis en tåbelig idé at bygge en ren vejbro, men jeg synes også, det er forkert at afvise tanken, for vi ved jo ikke, hvor store problemerne bliver i forbindelse med den store trafik, der kommer. Personlig tror jeg heller ikke på en ren vejbro, men jeg mener virkelig, det kunne have interesse at se en undersøgelse heraf, og hvad vil være mere naturligt, når spørgsmålet er rejst, end at vi får den undersøgelse og så tager bestik, når vi har set undersøgelsens resultat.

Nu nævnte den højtærede minister, at der har været en undersøgelse i Store-Bæltskommissionen, og jeg indrømmer blankt, at jeg ikke har set den, men jeg er da helt overbevist om, at det trafikøkonomiske udvalg har set den; når det alligevel ønsker sagen undersøgt, er det for at få spørgsmålet nærmere belyst, det må da være baggrunden. Den opfattelse må også vi, der står udenfor, have.

Jeg takker altså ministeren for svaret, og nu tror jeg at vide, hvordan det ligger: der var ønsket en undersøgelse, og et enkelt medlem ville ikke medvirke, og ministeren har den stilling, som han åbenbart har, og så blev der ingen undersøgelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Selv om det måske falder mig lidt svært, vil jeg gerne have lov til at takke det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen for, at han i hvert tilfælde er lidt „på vej“. Jeg ved godt, at den ærede ordfører allerede i sit første indlæg sagde, at man nok kunne

dække den udgiftsstigning, der har været — jeg forstår den udgiftsstigning, der har været siden 1950 — men det, der er galt, er, at man ikke har villet det tidligere, og det er den gamle skade, vi gerne skulle af med. Det kan være, det ærede medlem kommer endnu bedre „på vej“ i udvalget, end det har været muligt ved drøftelsen i dag.

Jeg sagde ikke noget videre om modernisering før; jeg glemte det; det er ikke, fordi jeg ikke gerne vil sige noget om det. Sagen ligger sådan, som det også har været drøftet ved forskellige lejligheder, at postvæsenet i adskillige år har moderniseret, men også har interesseret sig for modernisering med hensyn til udbringning af post ude på landet mere end én gang om dagen. Der er jo i ret betragtelige områder gennemført udbringning to gange om dagen, og man arbejder nu med en motorisering, ganske vist forsøgsvis, hvor man prøver med nogle små biler, fordi man tror, det vil være den rigtige måde at motorisere på at få nogle små biler, hvor man samtidig kan have en vis del af pakkeposten med.

Men spørgsmålet om motorisering er ikke så ligetil. For det første må man huske på, at en hel del af landpostbudene er oppe i en alder, hvor de ikke sådan uden videre kan tænke sig at tage køreprøven, og dertil kommer jo, at der heller ikke har været almindelig tilslutning, kan jeg godt sige, fra landpostbudene til en sådan motorisering; man behøver altså ikke at have medlidenhed med dem, fordi de tramper i cyklerne, for det har sådan set været efter eget ønske. Men vi arbejder altså med dette spørgsmål. Jeg kan dog sige så meget, at da vi sidst undersøgte det for nogle få år siden, viste det sig, at det, hvis vi skulle gennemføre en almindelig udbringning to gange daglig overalt på landet, ville koste omkring 37 mill. kr.; det vil vel nok sige, at vi i dag kommer op på omkring 45 mill. kr. I så fald bliver der tale om helt andre takstforhøjelser end dem, der er foreslået her. Det må man ikke lade ude af betragtning. Men post- og tele-